

“मीठे बच्चे- बाबाको श्रीमतमा चलेर आफ्नो शृङ्गार गर, परचिन्तनद्वारा आफ्नो शृङ्गार नबिगार, समय व्यर्थ नगर ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू बाबाभन्दा पनि तीक्ष्ण जादूगर हौ- कसरी ?

उत्तर:- यहाँ बसी-बसी तिमी यी लक्ष्मी-नारायण जस्तै आफ्नो शृङ्गार गरिरहेका छौ । यहाँ बसेर आफूले आफैँलाई परिवर्तन गरिरहेका छौ, यो पनि जादूगरी हो । केवल बाबालाई याद गरेमा तिमीहरूको शृङ्गार हुन्छ । कुनै हात पाउ चलाउने पनि कुरा होइन, केवल विचारको कुरा हो । योगद्वारा तिमी सफा, स्वच्छ र शोभायमान बन्छौ, तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै कञ्चन बन्छ, यो पनि कमाल हो नि ।

ओम् शान्ति । रूहानी जादूगर बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई, जो बाबाभन्दा पनि तीक्ष्ण जादूगर हुन्, उनीहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- तिमी यहाँ के गरिरहेका छौ ? यहाँ बस्दा कुनै हलचल छैन । बाबा अथवा साजनले सजनीहरूलाई युक्ति बताइरहनुभएको छ । साजन भन्नुहुन्छ- तिमी यहाँ बसेर के गर्छौ ? आफूलाई तिमी यी लक्ष्मी-नारायण जस्तै शृङ्गार गरिरहेका छौ ? कसैले सम्झन्छ र ? तिमीहरू यहाँ सबै बसेका छौ फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार त छौ नै । बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो शृङ्गारिएको बन्नु छ । तिमीहरूको लक्ष्य-उद्देश्य नै हो भविष्य अमरपुरीका लागि । यहाँ बसेर तिमीहरू के गरिरहेका छौ ? स्वर्गको शृङ्गारको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । यसलाई के भन्ने ? यहाँ बसेर आफूलाई परिवर्तन गरिरहेका छौ । उठ्दा, बस्दा, हिंड्दा बाबाले एक मनमनाभवको चाबी दिनुभएको छ । यो भन्दा अरू कुनै पनि फाल्नु कुरा सुनेर, सुनाएर समय खेर नफाल । तिमीहरू आफ्नै शृङ्गारमा लागि राख । अर्कोले गरोस् कि नगरोस् तिम्रो के जान्छ ! तिमी आफ्नो पुरुषार्थमा बस । कति बुझ्नुपर्ने कुरा छन् । कुनै नयाँले सुन्यो भने अवश्य आश्चर्य मान्नेछ । तिमीहरूमा कोही त आफ्नो शृङ्गार गरिरहेका छन्, कसैले त अभै बिगारिरहेका छन् । परचिन्तन आदिमा समय बर्बाद गरिरहन्छन् । बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ केवल आफूलाई हेर- म के गरिरहेको छु ? धेरै सानो युक्ति बताएको छ, केवल एक शब्द छ- मनमनाभव । तिमी यहाँ बसेका छौ तर बुद्धिमा छ- सारा सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ । अहिले हामी फेरि विश्वको शृङ्गार गरिरहेका छौ । तिमी कति पद्मा-पद्म भाग्यशाली छौ । यहाँ बसी-बसी तिमीहरू कति कार्य गर्छौ । कुनै हात पाउ त चलाउने कुरा नै छैन । केवल विचारको कुरा हो । तिमी भन्छौ- हामी यहाँ बसेर उच्चभन्दा उच्च विश्वको शृङ्गार गरिरहेका छौ । मनमनाभवको मन्त्र कति श्रेष्ठ छ । यस योगद्वारा नै तिमीहरूको पाप भस्म हुँदै जानेछ र तिमी सफा बन्दै-बन्दै फेरि कति शोभायमान हुनेछौ । अहिले आत्मा पतित छ त्यसैले शरीरको पनि हालत हेर के भएको छ । अहिले तिमीहरूको आत्मा अभै काया कञ्चन बन्देछ । यो कमाल हो नि । त्यसैले आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ । दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । बाबाले सबैलाई एउटै मार्ग बताउनुहुन्छ- अल्फ, बे । केवल अल्फको कुरा हो । बाबालाई याद गर्दै रह्यौ भने तिमीहरूको शृङ्गार सारा बदलिने छ ।

बाबाभन्दा पनि ठूला जादूगर हौ । तिमीलाई युक्ति बताउनुहुन्छ- यसो-यसो गर्नाले तिमीहरूको शृङ्गार बन्देछ । आफ्नो शृङ्गार नगर्नाले तिमी व्यर्थमा आफूलाई नोक्सान पुर्‍याउँछौ । यति त सम्झन्छौ, हामी भक्तिमार्गमा के के गर्दथ्यौ । सारा शृङ्गार नै बिगारेर के बनेका छौ ! अब एकै शब्दद्वारा, बाबाको यादद्वारा तिमीहरूको शृङ्गार हुन्छ । बच्चाहरूलाई कति राम्रोसँग सम्झाएर फ्रेस गर्नुहुन्छ । यहाँ बसेर तिमीहरू के गर्छौ ? यादको यात्रामा बसेका छौ । यदि कसैको ख्याल अरू-अरूतिर जान्छ भने शृङ्गार कहाँ हुन्छ र ! तिमीहरू सिँगारिएका छौ, फेरि अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ । बाबा आउनुहुन्छ नै शृङ्गार गर्न । कमाल शिवबाबा हजुरको, हजुरले हाम्रो कति शृङ्गार गर्नुहुन्छ । उठ्दा, बस्दा, हिंड्दा हामीले आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ । कोही त आफ्नो शृङ्गार गरेर फेरि अरूको पनि गर्छन् । कोही त आफ्नो पनि शृङ्गार गर्दैनन् भने अरूको पनि शृङ्गार बिगारिरहन्छन् । फाल्नु कुरा सुनाएर उनीहरूको अवस्थालाई पनि तल गिराइदिन्छन् । स्वयं पनि शृङ्गारबाट वञ्चित हुन्छन् भने अरूलाई पनि वञ्चित गराइदिन्छन् । त्यसैले राम्रोसँग सोच-विचार गर- बाबा कसरी-कसरी युक्ति बताउनुहुन्छ । भक्तिमार्गको शास्त्र पढ्नाले यी युक्तिहरू आउँदैनन् । शास्त्र त हुन् भक्तिमार्गका । तिमीलाई भन्छन्- तपाईंहरूले किन शास्त्रलाई मान्नुहुन्न ? भन, हामी त सबै मान्छौ । आधाकल्प भक्ति गरेका हौ । शास्त्र पढ्छौ भने कसले मान्दैन । रात र दिन हुन्छन् भने अवश्य दुवैलाई मानिन्छ नि । यो हो बेहदको दिन र रात ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरू आफ्नो शृङ्गार गर । समय खेर नफाल । समय धेरै कम छ । तिमीहरूको बडो विशाल बुद्धि चाहिन्छ । आपसमा धेरै प्रेम हुनुपर्छ । समय व्यर्थ गर्नु हुँदैन किनकि तिम्रो समय त

धेरै महत्त्वपूर्ण छ । तिमी कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छौ । यो सबै त्यत्तिकै कहाँ सुनिरहेका छौ र ! कुनै कथा कहाँ हो र ! बाबाले शब्द नै एउटा सुनाउनुहुन्छ । ठूला-बडा मानिसले धेरै कुरा कहाँ गर्छन् र ! बाबा त सेकेन्डमा जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनुहुन्छ । उनीहरू हुन् नै उच्च शृङ्गारवाला, तब त उनीहरूका चित्र छन् जसलाई धेरै पुजिरहन्छन् । जति ठूलो मानिस हुन्छ, त्यति ठूलो मन्दिर बनाउनेछ, भव्य शृङ्गार गर्नेछ । पहिले त देवताको चित्रमा हीराको हार लगाइदिन्थे । बाबालाई त अनुभव छ नि । बाबाले स्वयं हीराको हार बनाएका थिए लक्ष्मी-नारायणका लागि । वास्तवमा उनले जस्तो सुन्दर त कसैले बनाउन सक्दैन । अहिले तिमी बनाइरहेका छौ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, समय व्यर्थ न आफ्नो गर, न अरूको गर । बाबाले युक्ति धेरै सहज बताउनुहुन्छ । मलाई याद गर्नु भन्ने पाप मेटिएर जानेछ । याद विना यति शृङ्गार हुन सक्दैन । तिमी यस्तो बन्नेवाला हो नि । दैवी स्वभाव धारण गर्नु छ । यसमा बोल्ने पनि आवश्यकता छैन । तर पत्थरबुद्धि हुने भएकाले सबै सम्झाउनुपर्छ । एक सेकेन्डको कुरा हो । बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीले आफ्नो बाबालाई भुलेका हुनाले कति शृङ्गार बिगारिदिएका छौ । बाबा त भन्नुहुन्छ— हिँड्दा डुल्दा शृङ्गार गरिराख । तर माया पनि कम छैन । कसै-कसैले लेख्छन्— बाबा, हजुरको मायाले धेरै हेरान गर्छ । हरे मेरी माया कहाँ हो, यो त खेल हो नि ! म त तिमीहरूलाई मायाबाट छुटाउनेवाला हुँ । मेरी माया फेरि कहाँबाट । अहिले पूरै यसैको राज्य छ । जसरी यस रात र दिनमा फरक हुन सक्दैन । यो फेरि हो बेहदको रात र दिन । यसमा एक सेकेन्डको फरक हुन सक्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरू नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार यस्तो शृङ्गार गरिरहेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— चक्रवर्ती राजा बन्नका लागि चक्र फिराइराख । ठीक छ, गृहस्थ व्यवहारमा बस, यसमा सारा बुद्धिले काम लिनु छ । आत्मामा नै मन-बुद्धि छ । यहाँ तिमीलाई बाहिरको गोरख धन्धा केही पनि छैन । यहाँ आउँछौ नै तिमीहरू आफूलाई शृङ्गार गर्न, रिफ्रेस हुन । पढाउन त बाबाले सबैलाई एकै जस्तो पढाउनुहुन्छ । यहाँ बाबाको पासमा आउँछन् नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू सम्मुखमा सुन्न, फेरि घरमा गएपछि जे-जति सुनेका छौ त्यो बाहिर निस्कन्छ । यहाँबाट बाहिर निस्कँदा नै भोली छाँट्छन् । जो सुनियो त्यसमा मनन-चिन्तन गर्दैनन् । तिमीहरूको लागि त यहाँ एकान्तको ठाउँ धेरै छ । बाहिर त उडुस घुमिरहन्छन् । एक-अर्काको खुन बगाइरहन्छन्, पिडिरहन्छन् ।

त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— यो तिमीहरूको समय धेरै महत्त्वपूर्ण छ, यसलाई तिमीहरू व्यर्थ नगर । आफूलाई शृङ्गार गर्ने धेरै युक्तिहरू मिलेका छन् । म सबैको उद्धार गर्न आउँछु । म आएको छु तिमीहरूलाई विश्वको बादशाह दिन । त्यसैले अब मलाई याद गर, समय बरबाद नगर । काम-काज गर्दा-गर्दै पनि बाबालाई याद गरिराख । यति धेरै सबै आत्माहरू आशिक हुन् एक परमपिता परमात्मा माशुकका । ती सबै जिस्मानी (शरीरसँग सम्बन्धित) कथा आदि त तिमीहरूले धेरै सुनेका छौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ ती सबैलाई भुल्दै जाऊ । भक्तिमार्गमा तिमीले मलाई याद गर्नु र प्रतिज्ञा पनि गरेका छौ, म हजुरको नै बन्नेछु । धेरैभन्दा धेरै आशिकहरूका एकै माशुक हुनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा भन्छन्— ब्रह्ममा लीन हुनेछु, यो सबै हो फाल्नु कुरा । कसैले पनि मोक्ष पाउन सक्दैन । यो त अनादि ड्रामा हो, यी सबै कलाकारहरू हुन्, यसमा थोरै पनि फरक हुन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— केवल एक अल्फलाई याद गर्नु भन्ने तिमीहरूको यो शृङ्गार हुनेछ । अहिले तिमीहरू यस्तो बनिरहेका छौ । स्मृतिमा आउँछ— अनेक पटक हामीले यो शृङ्गार गरेका हौं । कल्प-कल्प बाबा हजुर आउनुहुनेछ, म हजुरबाट नै सुन्नेछु । कति गहन कुरा छन् । बाबाले युक्ति धेरै राम्रो बताउनुभएको छ । अर्पण होऊ, यस्तो बाबामा । आशिक-माशुक पनि सबै एकनास हुँदैनन् । उहाँ त सबै आत्माहरूको एकै बाबा माशुक हुनुहुन्छ । दैहिक कुनै कुरा होइन । तर तिमीहरूलाई संगमयुगमा नै बाबाबाट यस्तो युक्ति मिल्छ । तिमी जहाँ गए पनि खाऊ-पिऊ, घुम फिर, नोकरी गर, आफ्नो शृङ्गार गरिराख । आत्माहरू सबै एक माशुकका आशिक हुन् । उहाँलाई नै याद गरिराख । कोही-कोही बच्चाहरू भन्छन्— म त २४ घण्टा याद गरिरहन्छु । तर सदैव त कसैले गर्न सक्दैन । धेरैमा धेरै दुई अठ्ठाई घण्टासम्म । धेरै यदि लेख्यौ भन्ने बाबा मान्नुहुन्न । अरूलाई स्मृति दिलाउँदैनौ भन्ने कसरी सम्झने तिमी याद गर्छौ भनेर ? के कुनै गान्हो छ र ? यसमा कुनै खर्च छ ? केही पनि छैन । बाबाको याद गरिरह्यौ भन्ने तिमीहरूको पाप काटिनेछ । दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । पतित कोही शान्तिधाम वा सुखधाममा जान सक्दैन । बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झ । ८४ जन्मको पार्ट अब पूरा हुन्छ । यो पुरानो चोला छोड्नु छ । ड्रामालाई हेर कस्तो बनेको छ । तिमी जान्दछौ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । दुनियाँमा त कसैले केही पनि बुझ्दैनन् । हरेकले आफैँसँग सोध्नु— म बाबाको मत अनुसार चल्छु ? चल्ने भए त शृङ्गार पनि राम्रो हुनुपर्ने हो । एक अर्कालाई उल्टा कुरा सुनाएर अथवा सुनेर

आफ्नो शृङ्गार पनि बिगारिदिन्छन् भने अरूको पनि बिगारिदिन्छन् । हामी यस्तो शृङ्गारधारी कसरी बन्ने- बच्चाहरूलाई त यसै धुनमा लागि रहनु छ । बाँकी जे छ त्यो ठीक छ । केवल पेटको लागि रोटी आरामसँग मिलास् । वास्तवमा पेटले धेरै खाँदैन । हुन त तिमी संन्यासी हो तर राजयोगी हो । न धेरै उँच, न धेरै नीच । खान त खाऊ तर धेरै आदत नबनोस् । यही एक अर्कोलाई याद दिलाऊ- शिवबाबाको याद छ ? विश्वको बादशाहीको शृङ्गार याद छ ? विचार गर- यहाँ बसी-बसी तिमीहरूको कति कमाई छ ! यस कमाईद्वारा अपार सुख मिल्नु छ, केवल यादको यात्राभन्दा अरू कुनै मेहनत छैन । भक्तिमार्गमा मनुष्य कति धक्का खान्छन् । अहिले बाबा आउनुभएको छ शृङ्गार गर्न । त्यसैले आफ्नो राम्रो ख्याल गर । नभुल । मायाले भुलाइदिन्छ फेरि समय धेरै व्यर्थ गछ्यौं । तिमीहरूको त यो धेरै बहुमूल्य समय हो । पढाइको मेहनतबाट मनुष्य केबाट के बन्छन् । बाबा तिमीहरूलाई अरू कुनै मेहनत दिनुहुन्न । केवल भन्नुहुन्छ, मलाई याद गर । कुनै पनि किताब आदि पढ्नु आवश्यकता छैन । बाबाले कुनै किताब लिनुहुन्छ र ? बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर यस प्रजापिता ब्रह्माद्वारा एडाप्ट गर्छु (आफ्नो बनाउँछु) । प्रजापिता हुन् नि । अब यति धेरै कोख वंशावली प्रजा कसरी हुने ? बच्चाहरू एडाप्ट हुन्छन् । वर्सा बाबाबाट मिल्नु छ । बाबा ब्रह्माद्वारा गोद लिनुहुन्छ, त्यसैले उहाँलाई मात-पिता भनिन्छ । यो पनि तिमीहरूले जान्दछौ । बाबाको आगमन बडो एक्युरेट हुन्छ । एक्युरेट समयमा आउनुहुन्छ, एक्युरेट समयमा जानुहुन्छ । दुनियाँको परिवर्तन त हुनु नै छ । अहिले बाबा तिमी बच्चाहरूलाई कति समझ दिनुहुन्छ । बाबाको मत अनुसार चल्नु छ । विद्यार्थीले जे पढ्छन् त्यही बुद्धिमा चल्नुपर्छ । तिमी पनि यो संस्कार लिएर जान्छौ । जसरी बाबामा संस्कार छ, त्यसरी नै तिम्रो आत्मामा पनि यो संस्कार भर्नुहुन्छ । फेरि जब यहाँ आउँछौ, त्यही पार्ट रिपिट हुनेछ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आउँछौ । आफ्नो दिलसँग सोध- आफूलाई शृङ्गार गर्ने कति पुरुषार्थ गरेको छु ? समय कहाँ खेर त फाल्दिनँ ? बाबा सावधान गर्नुहुन्छ- व्यर्थ कुराहरूमा कहाँ पनि समय नगुमाऊ । बाबाको श्रीमत याद राख । मनुष्य मतमा नचल । तिमीहरूलाई यो कहाँ थाहा थियो र, हामी पुरानो दुनियाँमा छौं । बाबाले बताउनुभयो- तिमी के थियौ । यस पुरानो दुनियाँमा कति अपार दुःख छ । यो पनि ड्रामा अनुसार पार्ट मिलेको छ । ड्रामा अनुसार अनेकानेक विघ्न पनि पर्छन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो ज्ञान र भक्तिको खेल हो । अद्भुत ड्रामा छ । यति सानो आत्मामा सारा पार्ट अविनाशी भरिएको छ, जसलाई बजाइरहन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अरू सबै कुरालाई छोडेर यसै धुनमा रहनु छ- हामी लक्ष्मी-नारायण जस्तै शृङ्गारधारी कसरी बन्ने ?
- २) आफैसँग सोध :-
 - क) मैले श्रीमतमा चलेर मनमनाभवको चाबीद्वारा आफ्नो शृङ्गार ठीक गरिरहेको छु ?
 - ख) उल्टो सुल्टो कुरा सुनेर वा सुनाएर शृङ्गार त बिगार्दिनँ ?
 - ग) आपसमा प्रेमसँग रहन्छु ? आफ्नो महत्त्वपूर्ण समय कहाँ व्यर्थ त गर्दिनँ ।
 - घ) दैवी स्वभाव धारण गरेको छु ?

वरदान:- शान्तिको शक्तिद्वारा असम्भवलाई सम्भव गर्नेवाला सहजयोगी भव

शान्तिको शक्ति सर्वश्रेष्ठ शक्ति हो । शान्तिको शक्तिद्वारा नै अरू सबै शक्तिहरू निस्केका हुन् । साइन्सको शक्तिको पनि जुन प्रभाव छ त्यो पनि साइलेन्सद्वारा नै निस्केको हो । त्यसैले शान्तिको शक्तिद्वारा जो चाहन्छौ त्यो गर्न सक्छौ । असम्भवलाई पनि सम्भव बनाउन सक्छौ । जसलाई दुनियाँले असम्भव भन्छन् त्यो तिमीहरूका लागि सम्भव छ र सम्भव हुने भएकाले सहज छ । शान्तिको शक्तिलाई धारणा गरेर सहजयोगी बन ।

स्लोगन:- वाणीद्वारा सबैलाई सुख र शान्ति दियो भने गायन-योग्य बन्नेछौ ।